

Mín leiklutur sum føroyingur í útleigd

- er at kunna onnur fólkasløg um Føroyar og mentan okkara

Annika Hoydal, sjónleikari, tónasmiður og songkvinnu, er helst tann persónur í Danmark, sum á besta hátt virkar sum sendiboð, tá tað snýr seg um at upplýsa útlendi um Føroyar og mentan okkara.

Kortini hoyra vit í Føroyum ikki so nógv til kenda, føroyska sjónleikaran, men tað er ikki tí, hon ikki vil greiða frá sínum persónligu viðurskiftum - fyri okkum, hóast hon heldur lítið um blaðskrivning í donsku vikublaðnum, sum nærum "liva" av at skri - va líkt og ólíkt um kend fólk.

Annika Hoydal býr í hugnaligari íbúð í Keypmannahavn, har hon hevur búð seinastu 13 árin. Hon er einsamøll, men hevur verið gift tvær ferðir. Hon er 46 ára gomul, og eigur eingi børn.

Ikki ætlanin

- Tað var ikki ætlanin at eg skuldi vera barnleys, sigur Annika Hoydal í telefonini í Keypmannahavn við Sosialin. Av tí at annar maðurin var tónleikari og ferðaðist nógv, og hin var sjónleikari, bleiv tað av ongunum.

- Hóast eg hugsaði um at fáa barn, so noyddist eg at ásanna, at eg fór at vera sum einsamøll mamma.

Av út at eg sjálf arbeiði, tá onnur hava fri, helt eg ikki, at tað vóru umstøður, sum eg vildi bjóða einum barni. Fyrimyndirnar vóru heldur ikki góðar, tá hugsað verður um børnini hjá sjónleikarum. Gerandisdagur teirra er mangan skiftandi, tí foreldrinu ikki hava ein tryggan karm at virka í.

Heldur jól fyri vinum

- Eg haldi hóast alt, at tað ber til at liva uttan mann og børn, og nú havi eg vant meg við mína stöðu.

Hvussu eg haldi jól? svarar Annika Hoydal:

- Tíverri havi eg ikki hildið jól heima í Føroyum, í mong ár. Tá eg nú eri einsamøll, plagji eg at bjóða vinum mínum, sum ikki hava nakran at vera saman við á jólam, heim til mín jólaaftan.

- Í ár verða vit fimm vak-

sin og eitt barn. Hetta er ein samanblanding av ymsum fólkasløgum - ein jödi, ein muslimur, ein vinmaður og ein einlig mamma við barni, sum samstundis er guddótur mín. Tað verður hugnaligt, sigur Annika Hoydal hugagóð.

Í summar gav Annika Hoydal út plátu, saman við beiggjanum Gunnar Hoydal, rithøvunda.

Plátan Dulcinea vakti ans. Nógv skrivning um hetta, bæði í Føroyum og í Danmark, og Annika Hoydal hevur gjørt prát við at kalla øll tey stóru dagblaðini í Danmark.

Annika Hoydal sigur við Sosialin, at hon hevur fingið nógv ymskar uppgávur, eftir at plátan Dulcinea kom á plátumarknaðin:

Plátufelagið á húsa-gang

- Tá hon at enda kom út, skuldi eg heldur sagt, greiður Annika Hoydal frá.

Tá Dulcinea varð útgivin í summar, var hon nógv at hoyra í danska útvarpinum. Fólk ringdu til mín og spurdu, hvar plátan var at fáa til keyps.

Eg stóð sum Kánus, tí sjálvandi var hon at fáa í plátubúðunum. Fólk søgdu mær, at tey høvdu spurt eftir plátuni, men antin var hon útseld, ella ikki komin í plátubúðirnar.

- Tað helt eg vera ógvuliga lægið, og spurdi plátuúttegarar, men tá fekk eg boðini, at plátufelagið var farið á heysin, júst sum plátan skuldi sendast út. Tey høvdu hildið sum so, at tey ikki vildu órógva meg!

- Tað gekst tó alt væl í hond kortini. Eg fekk kenda plátuúttegarar at senda Dulcinea í plátubúðirnar.

Hann hevur m.a. eisini pláturnar hjá Kim Larsen um hendi. Bert spell, at fólk ikki kundu keypa hana beinanvegin, tá hon var mest spæld í útvarpinum í Danmark.

- Nú er so háltv ár síðani Dulcinea kom út, og tað hevur fært við sær, at eg havi fingið nógv uppgávur, sum eg annars ikki hevði fingið.

Annika Hoydal hevur størsta partin av leiklúð síni

virka á smærri leikhúsum, eitt nú Sorte Hest og Café Teatret. Slík leikhús verða ikki so ofta verða umrødd í donsku pressuni.

Halda várrøðu í kirkju

M.a. fekk eg áheitan frá Danmarks Radio um at gera fimm sendingar, har eg segði frá ymskum, sum persónliga hevur mín áhuga. Eg havi eisini skipað fyri upplestarakvøldi um William Heinesen, sála, bæði í Danmark og Noregi.

Annað er at eitt kvinnufelag heiti á meg um at skipa fyri upplestsarkvøldi, og eitt prestadømi á Sælandi hevur biðið meg halda vártalu í kirkjuni. A skránni fyri framman er eisini at seta ein sjónleik á pall á Sælandi.

Sum nakað spildurnýtt skal Annika Hoydal við í Mogenstrup Revy næsta summar. Hetta hevur hon ongantið roynt áður. Mogenstrup Revy in er ógvuliga væl umtókt í Danmark, har kendir sjónleikarar luttaka, eitt nú Allan Olsen, Helmer og John Martinus.

Seinni er uppgávan at vera við í sjónleikinum "Melodien der blev væk," eftir kenda, danska leikritahøvundan Kjeld Abel, sum verður framfördur á Hvidovre leikhúsinum.

Hornasteinar

Tú hevur verið sjónleikari í Danmark í nógv ár, men kortini gevur tú út plátur um føroysku náttúruna og fólk, id her býr.

Er tað ikki torført at verðveita føroysku sjálvsmyndina, tá tú livir og virkar í Danmark?

- Tað havi eg mangan tosa við aðrar útlendingar um, sum búgva í Danmark. Veruleikin er tann, at hóast tú livir í útleigd, gloymir tú ikki tað, sum tú lærdi í barna- og ungdomsdøgnum. Tað eru hornasteinarar í livinum. Restin av livinum er bert endurtøka.

Nógv listafólk nýta tí eisini barna- og ungdomsdagar sum keldu í listaliga arbeiði sínum. Hugs bert um Ingmar Bergmann, filmslistamann í Svøríki. Hann hevur

Annika Hoydal, sjónleikari: - Eg kundi saktans hugsa mær at fingið leiklut á føroyskum palli, men tað hevur ongantið verið aktuelt. Talan hevur verið um, at eg skildi seta leik upp í Føroyum, men higartil er einki spurt burtúr.

at kalla alt lívið nýtt barnadagmar sum keldu í listarbeiði sínum.

Danir kenna tað ikki

- Fyri at venda aftur til mín uppruna, so vil eg siga, at føroyska náttúran, landið og fólkid id har búleikast, hevur so sterka ávirkan á meg, at tað setur dám á gerandisdag mín, hóast eg ikki búgvi í Føroyum. Tað er sum ein so sterk kensla - ja, nærum religiøs, hóast eg ik-

ki gangi í kirkju hvønn sunnudag.

Hesa kenslu havi eg mangan tosa við fólk í Danmark um, men munurin er tann, at danir hava ikki hesa kenslu.

- Sjálvandi skulu vit sum útlendingar, laga okkum eftir teimum umstøðum sum eru galdandi í Danmark, men harfyri nýstær ikki at skifta persónleika ella sjálvsmynd.

Tá tú hevur so sterkar kenslur av at vera føroyingur, hvi flytir tú ikki heim aftur?

- Tað er ein góður spurningur, men eg eri so ótølin, at eg ikki hevði verið før fyri at arbeiða sum sjónleikari, undir teimum treytum, sum leikarar hava í Føroyum.

Annika Hoydal hevur ikki verið ofta at síggja á føroyskum palli. Her sæst hon undir liðuni á Eyðun Johannesen, leikstjóra, tá sjónleikurin "Skipid," eftir Steinbjørn. B. Jacobsen varð settur upp

Vil ikki troðka seg fram

- Tú mást ikki misskilja meg. Eg havi stóran virðing fyri teimum, sum fáast við sjónleik í Føroyum, og sum nýðast at berjast fyri at fáa leikar á pall. Hóast viðurskiftini í Danmark ikki eru góð, so eru tey kortini frægari enn í Føroyum.

Kundi tú ikki hugsað tær at fingið ein leiklut á føroyskum palli av og á?

- Jú, tað kundi eg saktans hugsa mær, men tað hevur ongantið verið aktuelt. Talan hevur verið um at eg skuldi seta leik á pall í Føroyum, men higartil er einki spurt burtúr.

- Tað er eisini ein spurningur um at troðka seg inn á øki hjá føroyskum sjónleikarum, sum frammanundan eru í arbeiði.

Eg vil ikki taka frá øðrum. - Ístaðin havi eg av mínum eintingum átið mær at virka sum eitt slag av sendiboði fyri Føroyar uttanlands. Eg royni at gera Føroyar og mentan okkara kenda í grannalondum okkara.

- Tað er mín leiklutur sum føroyingur í útleigd, sigur Annika Hoydal at enda.

Dagny